

Драган Жигић

САН СА ПЛИВЕ

Николи Кокошару

*На извору своје чистом
Украла ми река очи*

*Игром воде и камена
Однела их низ брзаке*

*Носила их ко бисере
Око врата девојачког*

*У равници разлила се
У широко, у језеро*

*О поноћи беле виле
Долазиле на коњима*

*Помешане са звездама
коло воде у језеру*

*На ушћу ми врати очи
Ал' то нису очи моје.*

ЈУТРО НА СОКОШНИЦИ

*„После подне могућа киша
И непогоде на југу“*

*А у мом срцу
Јутро је тако ведро*

*Песма само што није
Сишла с петловог кљуна*

*Већ је осећам
Како у простору трепери*

*Као бреза над Пливом
Као кап росе на камену.*

ЈАЊСКЕ СЛИКЕ

1
*На небу суза
У лишћу хиљаду песама
На земљи капље сунца
У трави игра зелено*

2
*Наилазе жедна стада
Вечни каравани сунца
И пију језера очију
Расута испод папрати*

3
*Као расута коса девојчице
Са плавим репом
Небом је протрчао коњ
Време је попрскало
Далеке усамљене прозоре*

4
*Негде у даљини
Као да звезде певају
За ланац тишине
Привезани су пси*

5
*Негде сасвим у даљини
Гвоздено грло петлова
На златном стожеру
Сагорева ноћ.*

ПОДНЕ У БАБИЋИМА 1978.

Подне је мртви тренутак
На њиви отац стане у педаљ

О камен разбије сенку
Трипут је прекорачи

И тако се увери
Да је још увек жив

Повијен под небом копа
А више је камена него земље

У сваком камену по једна ватра
У оно земље закопани преци

Смеју му се у подне
Док сенку своју окопава.